

IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI

NOVO POLJE

● Ljubiteljem streljanja z zračno puško v naselju Novo Polje

V ponedeljek, 22. avgusta med trinajsto in pol štirinajsto uro popoldne je nekdo streljal z zračno puško v naselju Novo Polje. V tem času so bili na dvorišču hiše Cesta IV/2 stara mama, 6-letna vnučinja in enoletni vnuk. Prileta sta dva naboja, od katerih je bil eden poškodovan, eden pa je zadell deklico v glavo in pristal v lasišču. O tem sem obvestila postajo milice, da bi v prihodnje preprečila ogrožanje ljudi in kaj neprijetnega.

O nesreči, ki je — na srečo — minila brez kaplje krvi, pač pa je izzvala strah pri otrokih pa jezo, razburjenje in napačne obdolžitve pri odraslih, obveščam tudi vse ljubitelje tega športa. Kot sem se zanimala, je teh v našem naselju veliko; nekateri so v strelskih društvi, nekatere ne; nekateri streljajo tudi golobe, vrabce in mačke. Ker neodgovorno streljanje nekaterih vznemirja ljudi, prosim, naj ne streljajo v naselju, ker ogrožajo ljudi. Saj se ve, če nekaj ne zadene prvega cilja, se ustavi drugje.

Obveščam tudi neznanega storilca, ki je tega dne ob tej uri neodgovorno streljal, da razmisli o tem.

MARIJA VILFAN
Novo Polje, Cesta IV-8

ZADVOR

● Naš krajevni praznik

Sredi julija praznuje naša krajevna skupnost svoj praznik v spomin na moše in fante, ki so 13. julija 1941 odšli — v odporu proti italijanskim okupatorjem — v gozdove in ustanovili eno prvih partizanskih enot v tedanji okupirani Sloveniji. Krajevna skupnost Zadvor se bo vedno s spoštovanjem spominjala Jožeta Moškriča, Lojzeta Moškriča, Toneta Trtnika, Jerneja Gašperšiča, Franca Kocjančiča, Staneta Kebra, Rudolfa Šimenca, Feliksa Vidergarda, Rudolfa Muzga, Miha Berčiča, Jožeta Kocjančiča, Franca Miklavca, Pavla Berčiča, Franca Goršeta, od katerih je vojno preživel le pet.

KS Zadvor praznuje vsako leto ta dan tako, da najzaslužnejšim družbenopolitičnim delavcem podeli priznanja OF slovenskega naroda. Letos so jih prejeli Jože Bučar, Mitja Habič, Ivo Javornik, Edo Lampič, Magda Love, Dragica Maček, Franc Moškrič, Mar-

jan Moškrič, Elizabeta Oman, Borut Perovšek, Antonija Pirnat in Marija Šibli. Poleg njih so posebna priznanja prejeli člani združenja rezervnih vojaških staršev in najboljši športniki, ki so tekmovali v okviru krajevnega praznika.

Pihalni orkester Papirnice Vevče je na prostoru turističnega društva ob brunarici pripravil še zabavni del krajevnega praznovanja, tako da je praznik izvenel tudi kot družabno snidenje občanov; zabave vsekakor manjka v našem kraju.

Svečanost in pomembnost praznovanja pa je motil zunanji videz, saj bi krajski praznik morali označiti vsaj z zastavo pri spomeniku Molniške čete, če ne še kje druge. Tako pa na zunaj ni bilo videti, da gre za praznovanje ustanovitve prve partizanske čete v Sloveniji in da je ta kraj na to tudi ponosen.

E.S.

MOSTE



● Prenovljena samopostrežna trgovina

Samopostrežna trgovina na Proletarski cesti je v poletnih mesecih dobila lepšo, sodobnejšo podobo. Pri Mercatorju, tozdu Golovec so se namreč odločili za prenovo trgovine, ki resda že nekaj časa ni več ustrezala potrebam in željam sodobnega kupca. S posodobitvijo trgovine se prodajna površina ni povečala, nova pa je vsa oprema, nove so inštalacije, strojnica, dvigala in hladilna tehnika, ki omogoča tudi večjo prodajo hlajenih izdelkov. Drugačnja, bolj približana kupcu je tudi razporeditev blaga v trgovini. Več prostora kot prej je namenjenega predvsem delikatesnemu oddelku. V trgovini pravijo, da sta lepši videz lokala in bolj založena delikatesa povečala promete. Denar za prenovo in posodobitev trgovine, le-ta je stala 8 milijonov dinarjev, je dal Mercator sam. (Besedilo in slika: DARJA JUVAN)

● Novo zaklonišče

Prvemu zaklonišču na Kodeljevem se sedaj pridružuje še v Mostah: ob Prvomajski ulici nasproti zdravstvenega doma bo do začetka prihodnjega leta zgrajeno — z namenskimi sredstvi občanov — javno zaklonišče za ok. 400 ljudi. Namenjeno bo predvsem za zaklanjanje učencev srednje šole za elektroenergetiko, pa tudi drugih. Investitor je mestna skupščina, izvajalec del pa SGP Grosuplje. Predračunska vrednost del je ok. 170 milijonov dinarjev.

KODELJEVO

● Ulica Jožeta Moškriča

Na Kodeljevem, na desnem bregu Ljubljanske, blizu kina Triglav, je krajša ulica, ki nosi ime po velikem revolucionarju Jožetu Moškriču. Pot me včasih zanese tja. Na enem izmed zadnjih sprehodov me je zanimalo, kaj prebivalci te ulice vedo o Jožetu Moškriču. Skoraj vsi so mi odgovorili, da je bil heroj, da so ga ustrelili okupatorji. Ugotovila sem, da je med njimi manj znano njegovo kulturno delo.

Menim, da bi se morali vsi bolje seznaniiti z življenjem in delom osebnosti, po katerih nosijo imena naše ulice in ceste.

KATARINA ČERNE, 8. c
OŠ JOŽETA MOŠKRIČA

VEVČE — ZGORNJI KAŠELJ



Na dan praznika Vevč in Zg. Kašlja je bila v športnem parku Slavija slovesnost ob odkritju spominske plošče šestintridesetm nogometašem, padlim za svobodo; ploščo sta odkrila bivši predsednik Slavijinih nogometašev Rudi Puhar (desno) in Alojz Kotar, sedanjí predsednik Nogometnega kluba Slavija (levo). Slika: Marjan Penca

DOLSKO

● Sodelovanje šole s KO ZB NOV

Že vrsto let naša šola sodeluje s KO ZB NOV Dolsko, ki nam ob vsaki priložnosti nudi pester program predavanj na temo iz NOB.

Tudi minulo šolsko leto smo bili deležni vrste zanimivih predavanj in izletov: 14. oktobra lani smo se skupaj popeljali z avtobusom v Tacen in na Rašico; 23. novembra je našim učencem Peter Zupančič predaval o nastajanju nove ljudske oblasti med NOB; 22. decembra je bilo predavanje Tonija Tratnika o tem, kako je

nastala naša JLA; 7. maja letos nam je predavala Gizela Likovič o življenju v koncentracijskem taborišču; 20. junija pa smo skupaj s KO ZB NOV organizirali izlet na Urha z ogledom muzeja.

Učenci in učiteljice podružnične šole Dolsko se toplo zahvaljujemo KO ZB NOV Dolsko, predvsem pa tovarišem predavateljem za njihov trud in želimo, da bi še naprej tako uspešno sodelovali.

Podružnična šola Dolsko

ZADOBROVA-SNEBERJE

● 95-letnica Marije Možina

Pred 95 leti — 18. avgusta 1888. leta — je v Podgorici pri Sentjakobu ob Savi zagledala luč sveta Marija Možina, po domače Rozalnova mama iz Sneberja.

Že v otroških letih si je morala služiti vsakdanji kruh po kmetih v domači in okoliških vaseh. Poročila se je s Francem Možino in leta 1912 sta zaživela v Sneberjah št. 34, danes Sneberska c. 50. A mož Franc je že leta 1914 na ruski fronti padel. Marija je ostala s sinom Francetom in tatom sama; tretji član družine — hči Mici pa se je rodila kmalu nato. Leta 1922 se je zaposlila v Tovarni kleja v Ljubljani in v njej delala vse do svoje upokojitve leta 1948.

Sin Franc je kot napreden fant že pred vojno aktivno sodeloval v gasilskem društvu, že leta 1941 v OF, nakar je odšel v partizane, kjer se je bojeval v Pohorskem bataljonu in z njim 8. januarja leta 1943 junške smrti padel.

Kljub svojim 95 kžem se Marija Možina še zelo dobro počuti, čila je in vesele narave, a postori lahko le še



okoli hiše kaj malega; pa tudi to jo vzradosti.

Rozalnova mama je najstarejša naša krajanka. Ob njenem visokem življenjskem jubileju jo je obiskala delegacija KO ZB Zadobrova-Sneberje, ji čestitala in ji zaželela še na mnoga leta. Čestitkam se pridružujejo KK SZDL, svet in skupščina naše KS, družbenopolitične organizacije in društva, krajani naše KS, pridružuje pa se jim tudi glasilo Naša skupnost.

IVAN KOS

● XIII. tekmovanje traktoristov

V soboto, 6. avgusta je bilo na zemljiščih obrata Emona v Zadobrovi že XIII. področno tekmovanje traktoristov širše ljubljanske regije. Organizator tekmovanja je bila Mestna zveza organizacij za tehnično kulturo, pokrovitelji pa občinska skupščina Ljubljana Moste-Polje, sozd Emona in Agrotehnika-Gruda.

Sodelovalo je 63 tekmovalcev: 12 pionirjev, 8 deklet, 36 mladih zadružnikov in 7 poklicnih in starejših traktoristov.

Tekmovali so v treh disciplinah: v reševanju teoretičnega testa, spretnostni vožnji in v oranju. Letos je bilo prvokrat izvedeno tudi tekmovanje s tr in več-

brazdnimi plugi, kar naj bi v naslednjih letih vključili tudi na republiško tekmovanje.

Najuspešnejši tekmovalci so bili: med pionirji Janko Cerar iz Doba pri Domžalah, med dekleti Ana Marija Cerar iz Doba pri Domžalah, med mladimi zadružniki Jože Janež s Sneberske ceste št. 44, med starejšimi traktoristi Branko Levičnik s Sneberske c. št. 36, najboljši v oranju z večbrazdnim plugom pa je bil Janez Zavrl iz Mednega.

Najuspešnejši tekmovalci so se udeležili republiškega tekmovanja traktoristov od 26. do 28. avgusta v Kranju.

UJ



Ob krajevnem prazniku smo Vevčani zabeležili tudi več športnih srečanj. Med drugim so se na letnem kopališču Vevče pomerili tudi plavalci vevške papirnice in člani ŠD Zadvor. V obeh številnih ekipah so sodelovali športniki vseh starosti.



Člani in članice športnega društva Zadvor



Športniki in športnice Papirnice Vevče (Slika: M. Penca)

● PRIZADEVANJA PREBIVALCEV KLEMENOVE ULICE

Otroško igrišče — da ali ne?

Nekdo je zapisal, da se otroško igrišče ne more pojmovati samo kot prostor za igro temveč kot prostor za življenje. Otroško igrišče ni le peskovnik, gugalnica, tobogan in morda še kaj drugega, ampak je prostor, namenjen brezskrbnemu gibanju otrok, razvijanju njihove ustvarjalnosti. Otroci se tu spoznavajo in povezujejo med seboj, tekoje se prijateljske vezi; prek igre se privzgaajo delovne navade.

V novih stanovanjskih soseskah je število otrok največje prav nekaj let po vselitvi. Zato bi morala biti tudi igrišča zgrajena istočasno s stanovanji oziroma hišami, saj so, če izhajamo iz prvega stavka tega zapisa, nepogrešljivi del stanovanjske soseske.

Načelno se sicer vsi strinjamo s tem, da otroci potrebujejo prostor, kjer ne bi bili utesnjeni v gibanju in ne bi motili odraslih, v praksi pa je to nekoliko drugače.

Tudi v soseski MS 8-3 v Zgornjem Kašlju, v Klemenovi ulici, je ustvarjalec naselja pozabil na otroško igrišče. Zato se zdaj otroci igrajo na ulicah, v napoto pešcem in avtomobilistom. V vsej Klemenovi ulici, ki šteje 149 hiš, ni primerne prostora za igre z žogo. Nepozidani travnik na vzhodnem in južnem delu naselja je porasel z divjo travo, na njem stoji baraka in kupi peska, med travo se skrivajo kosi stekla in kdo ve še kaj. V Klemenovi ulici je bilo po uradnih statističnih podatkih že leta 1981 sto otrok, zdaj pa so jih našli že okoli 200 (do 14 let starosti).

Ker prihaja do spremembe zazidalnega načrta za sosesko MS 8/3, je projektant na pobudo krajanov vanj narisal na površini med Petrolom in vzhodnim delom naselja, na že zgoraj omenjenem travniku, otroško igrišče. Tako so se ob razgrnitvi osnutka spremembe zazidalnega načrta razplamtela različna mnenja. Večina krajanov je za igrišče, nekateri posamezniki pa so proti njemu. Da bi se stvari razjasnile v sami krajevni skupnosti, je odbor socialistične zveze za Klemenovo ulico sklical zbor stanovalcev tega dela naselja, še prej pa je med krajske te ulice izvedel anketo o tem, ali so za otroško igrišče na predlaganem kraju ali niso. Kar 91 odstotkov jih je odgovorilo z da.

Na zboru, ki je bil sredi junija meseca, je bilo izrečenih precej jeznih in obtožujočih besed z obeh strani; tako od tistih, ki želijo otrokom urediti igrišče kot tudi od nasprotnikov te zamisli. Delovni predsednik se je moral počasi truditi, da je prekinil go-

vorjenje vsehprek. Sprva je sploh kazalo, da se bo vsa zadeva pričela in končala z obravnavo nepravilnosti glede sklica sestanka in dnevnega reda, ki so jih »nasprotniki«
otroškega igrišča očitali sklicatelju. Načelno nihče od navzočih ni bil proti igrišču; celo tistih nekaj posameznikov ne, ki so glasovali proti. Izkazalo se je namreč, da je kamen spotike pravzaprav prostor, na katerem naj bi igrišče bilo in s katerim imajo, kot je bilo slišati, nekateri posamezniki svoje namene.

Na koncu je le zmaga la trezna pamet in razumen predlog enega od navzočih, katerega hiša tudi meji na predvideno otroško igrišče. Predlagal je, naj bi postavili nasip, ki bi zadrževal hrup, ograjo, ki bi varovala vrtove pred žogo, med igriščem in hišami pa pustili pot za dovoz do vrtov. S tem so se strinjali tudi drugi.

Videti je, da je s sporazumom med samimi prebivalci Klemenove ulice prva ovira premagana. Toda na občinskem sekretariatu za urbanistične in gradbene zadeve ter varstvo okolja pravijo, da otroško igrišče ni v skladu z generalnim urbanističnim načrtom mesta Ljubljane, saj je na tem prostoru predviden zeleni varovalni pas. Menda je projektant otroško igrišče vrisal zato, ker so tako želeli krajsani.

Naj bo kakorkoli že, prostor je sedaj prazen, zanemarjen in ne služi nikakršnemu koristnemu namenu. Krajsani Klemenove ulice pa bi bili zadovoljni tudi s tem, če bi ta del neizkoriščene zemlje dobili v uporabo in ga uredili tako, da bi se otroci, ki jim zdaj zaradi pomanjkanja prostora za igro prihajajo na misel tudi nevarna početja, varno igrali.

Do vseh teh zapletov v Klemenovi ulici in še kje drugje najbrž ne bi prišlo, če bi otroško igrišče obravnavali kot nepogrešljivi del stanovanjske soseske in ga zgradili hkrati z njo. Zdaj pa se lahko primeri, da naselje v Klemenovi ulici, ki je zaživel pred petimi leti, sploh ne bo več potrebovalo igrišča, če bodo dogovarjanja o tem ali otroško igrišče ali ne, trajala predolgo.

DARJA JUVAN